

Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Aughinish Alumina proti Komisiji

(Zadeva T-69/06)

(2006/C 96/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irska)
(zastopnika: J. Handoll in C. Waterson, Solicitors)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— Odločba Komisije, vpisana pod dokumentno številko K (2005) 4436 konč. z dne 7. decembra 2005 glede oprostitve trošarin za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida med drugim v pokrajini Shannon, ki jo je uvedla Irska, naj se v delu, ki se nanaša na tožečo stranko (C 78/2001 (ex NN/2001) — Irska), razglasi za nično.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Z izpodbijano odločbo je Komisija ugotovila, da je oprostitve trošarine, ki jo je poleg drugih držav članic, Irska do 31. decembra 2003 odobrila za težka kurilna olja, ki so se uporabljala pri proizvodnji aluminijevega oksida, državna pomoč v smislu člena 87(1) ES. Medtem ko je ugotovila, da pomoči, ki je bila dodeljena med 17. julijem 1990 in 2. februarjem 2002, ker je bila nezdružljiva s skupnim trgov, ni treba povrniti in da je pomoč, dodeljena med 3. februarjem 2002 in 31. decembrom 2003 združljiva s skupnim trgov, v smislu člena 87(3) ES, kolikor prejemniki plačajo vsaj 13,01 evrov na 1 000 kg težkih kurilnih olj, je Komisija prav tako odločila, da je ista pomoč nezdružljiva s skupnim trgov, kolikor prejemniki niso plačali tega zneska in, med drugim, Irski naložila, da sprejme vse potrebne ukrepe, da bodo prejemniki vrnili nezdružljivo pomoč.

Tožeča stranka, irsko podjetje, ki je prejelo zatrjevano pomoč, zahteva razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe. V podporo svoji tožbi trdi, prvič, da Komisija zadevne pomoči ni pravilno obravnavala kot veljavne pomoči na podlagi člena 88(1) ES. V

zvezi s tem tožeča stranka podredno navaja tri različne trditve: pomoč je bila predmet zaveze, dane pred pristopom Irske; pomoč je bila priglašena januarja 1983 in Komisija do leta 2000 ni niti razmišljala o začetku postopkov; četudi bi se pomoč štela za nezakonito, je Komisija nepravilno ugotovila, da se lahko le delno šteje za veljavno pomoč v skladu s členom 15 Uredbe 659/99⁽¹⁾.

Tožeča stranka prav tako zatrjuje, da izpodbijana odločba krši načelo pravne varnosti, ker zmanjšuje pomen odobritev Sveta na podlagi člena 93 ES in ker Komisija ni uporabila postopkov na podlagi člena 8 Direktive 92/81⁽²⁾ za preučitev državne pomoči oziroma drugih vprašanj ali da bi si zares prizadevala razveljaviti upoštevne odločbe Sveta.

Dalje, po mnenju tožeče stranke Komisija ni upoštevala temeljnih zahtev iz členov 3 in 157 ES za okrepitev konkurenčnosti industrije Skupnosti in za zagotovitev pogojev, ki so za to potrebni.

Tožeča stranka se prav tako sklicuje na načelo zaupanja v pravo in pravne varnosti. V zvezi s tem tožeča stranka ponovno opozarja na dejstvo, da Komisija v obdobju 17 let po priglasitvi pomoči ni sprejela nobenega negativnega ukrepa in ni izpodbijala odločb Sveta o podaljšanju oprostitve do decembra 2006.

Tožeča stranka dalje trdi, da je postopek na podlagi člena 88(2) ES trajal 43 mesecev, kar je po njenem mnenju prekomerno dolgo obdobje, s čimer so kršena načela dobrega upravljanja in pravne varnosti.

Nazadnje tožeča stranka meni, da Komisija ni pravilno analizirala upoštevanih trgov in njihove konkurenčne strukture, kot bi morala storiti, saj je prej sama priznala, da ni prišlo do izkrivljanja konkurence in upoštevala dejstvo, da je Svet odobril oprostitve do 31. decembra 2006.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES, UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/81/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi trošarinskih struktur za mineralna olja, UL L 316, 31.10.1992, str.12.